

Η
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

ΕΛΕΓΧΟΥΣ ΤΟΝ ΠΑΠΙΚΟΝ

ΚΑΤΟΛΙΚΙΣΜΟΝ

ΚΑΙ ΤΟΥΣ

ΙΗΣΟΥΙΤΑΣ

ΑΝΑΝΘΟΥΤΑΙ

Υπό

Π. Γεωργίου

Εκδόσεως

—•••••

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ " Η ΝΗΩ "

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΠΕΤΡΟΥ Ν. ΠΟΛΛΑΝΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

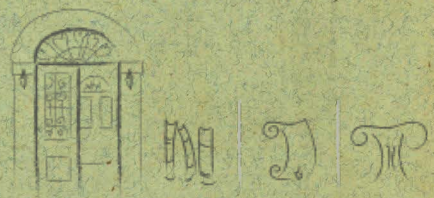
1867

ΓΜ 9130

Ἡ Ὁρθοδοξία ἐλέγχουσα τὸν Παπικὸν
Κατολισμὸν καὶ τὰς Ἱησοῦτας

ΤΗΣ Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀδιαλλακτὸς ἐχθρὸς, ἡ ἐμφωλεύουσα ἐν Κωνσταντινουπόλει Δυτικὴ Προπαγάνδα, ὠφεληθεῖσα ἐκ τε τῆς διαγωγῆς τῶν ἀστηρικτῶν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Πίστει καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐν ἣ ἀνετραφήσαν καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν, καὶ τὴν ὁποίαν ἀγνωμόνως ἐπὶ τέλους ἀπελάκτισαν, οἱοί εἰσιν ὁ Ἀπόδραμας ἐκεῖνος Μελετίτιος, οὗ ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγή ἐστὶ πασίγνωστος, ὁ φυγὰς Σοκόλσκις, ὁ καταδικασμένος διὰ τὴν ἀσελίαν αὐτοῦ διαγωγῆν, καὶ δρακιτεύτας Γεράσιμος, καὶ ἐξ ἄλλων ἀναφθέντων μὲν κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ περιστατικῶν, διασκεδασθέντων δὲ ἥδη, ἐφαντάσθη ὅτι ἤγγικεν ἡ ὥρα τῆς ἐνώσεως τῆς σχισματικῆς κατ' αὐτὴν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Παπικῆς, καὶ ἤρξατο αὐτῆς μετὰ σπουδῆς βάλλιν εἰς ἐνέργειαν τὰς συνήθεις καὶ ἀπέεις ἐκεῖνας πλεκτάνας τὰς πρὸς ἀπάτην τῶν ἀπλουστέρων, δωροδοκοῦσα τοῖς πάσχουσιν ἐνδείαν, συνιστῶσα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, καθιστῶσα αὐτὰ τὸ φωτῶριον, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ προσηλυτισμοῦ, ὑποσχομένη τοῖς πιστοῖς ὑπηκόοις τοῦ Βασιλεῖου Κράτους ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν βαρῶν καὶ δυσβάστακτων δῶθεν κατ' αὐτὴν βασιλικῶν νομίμων φόρων, κηρύττουσα ἀπ' αὐθῶνος καὶ διὰ τῆς δημοσιογραφίας ἐν τε τῇ Πρωτευούτῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπιρχίαις τὰς ἀπάτας ταύτας, καὶ διαβάλλουσα μετὰ θρασυτήτος εἰς τὸν λαὸν καὶ Σεβαστὴν καὶ Πατρικὴν Κυβέρνησιν καὶ Ἀποστολικὸς Πριμῆνας καὶ Ὁρθόδοξον Κλήρον,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΘΥΡΙΟΥ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ.Σ.Φ.Σ. 0020

υπερψεύδα τὸ μέχρι τοῦ τέφου καταπίπτει ἢ διὰ πεπιπὸν οὐστὴμικ ἐν τῇ Δυτικῇ, μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ μακρότερου τευζομένου σκοποῦ τῆς, τοῦ ἀπιπλανῆται δηλονότι τὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ φωτός εἰς τὸ σκοτός. Αὐτομυθεῖται ὅτι ἡ πολυχρόνιος πείρα ἀκόμη δὲν εἰδίδαξε τὴν Ρώμην καὶ τοὺς προασπιστάς αὐτῆς, ὥστε νὰ ἐνοησῶσιν, ὅτι ἀδύνατον, ὅσους δῆπτε τρόπους καὶ ἂν μεταχειρισθῇ, νὰ ἐλκύτῃ πρὸς ἑαυτὴν τὴν Ἀνατολήν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ῥωμαϊκὴν. Μάτην ἐκδέδει ἡ Ῥώμη Βουλᾶς, καὶ συνιστᾷ συλλόγους, Σειλογοῖδας, καὶ καταβάλλει χρηματικὰς ποσότητας, καὶ ἐκπέμπει ἱεραποστόλους ἐκ διαφόρων ταχυάτων, ἵνα ἐκλατινίσῃ τὴν Ἀνατολήν, πρέπει νὰ καταπεισθῇ, τέλος πάντων εἰς τοῦτο ἐκ τῶν διαφορῶν μέσων, βιαιῶν τε καὶ ὑποβίων, ἅτινα κατὰ καιρὸν μετέλλει, καὶ μὴ διδῆ πίστιν εἰς τὰ διχοβιζομένα; ψευδεῖς πληροφορικὰς τῶν ἱεραποστόλων τῆς, ὅτι ὄψην ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν αἰσθάνει ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ οἱ συστηματικοὶ σωρηδὸν ἐκλατινίζονται! Ἄ, ἦ καὶ πεπεισμένη ἡ Ῥώμη, ὅτι οὐδένα εὐρίσκει προσηλυτον, εἴμη σὴν πείρα τινὰ μέλη τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οὗς ὁ Ἀπόστολος καὶ οἱ ὄμοιοι αὐτοῦ, καὶ τὰς τὸς προσωρινῶς, μέχρι οὗ ἐκπληρώσῃ τοὺς ὑλικούς αὐτῶν σκοπούς καὶ τὰς ἀνοήτου ἐπιθυμίας; ἡ φωνὴ τοῦ Σακίλλου ἐπιπέει νὰ διδάξῃ αὐτὴν, ὅτι ὁ ἀσπίδοτος, ἐξ οὐκίστου αἰτίας καὶ ἂν καταρῆγῃ πρὸς αὐτῆς, ἐξέπαιτος μίαν ἡμερᾶν θέλει ἐπανακλιθεῖν εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων τῶν. Ἡ κροατορὴ τῶν κακοεργῶν καὶ τῶν ὑποπτικῶν διδοὶ νὰ ἐνοησῶσιν ὁκοῖν τι τὸ οὐστὴμικ τῆς Προπυγίνδας ταύτης, καὶ ἐκ τίνων ἀτίμων συγκαταί.

Ἐάν δὲ εἰς τινὰ Βουλγαρικὰ χωρία ἐπαρχικῶν τινῶν τῆς Ἑβραϊκῆς; Τουρκίας; ἐπίτιγεν ἐστῆσι; νὰ ἐνοησῶσιν τὴν πλάνην, τοῦτο προήλθεν ἐκ τῶν ψευδῶν αὐτῆς ὑποσχέσεων, ὅτι ὄψην οἱ κάτοικοι τούτων δὲν θείλουσι μεταβλεπεῖν Ἐκκλησιαστικὰ, ἀλλὰ θείλου-

εἰ ἀπαλλάξῃ μόνον ἀπὸ τῶν βρέων ὄψην φόρων, τῶν ἀρειλομένων πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Κυβέρνησιν! ἂς μὴ χαίρωσιν ἔλας συντόμως ἐνοησῶσιν τὴν ἀπάτην οἱ ἀθῶοι, καὶ ἐπανακλιθεῖσιν ἐκεῖ, ὄψην παρατόλμως ἀπεπλανήθησαν.

Ἡμεῖς ἀφίροντες εἰς τὴν φρόνησιν τῆς Σεβαστῆς Κυβερνήσεως νὰ λάβῃ τὰ καταλλήλα μέτρα πρὸς ἴσχυραν τῶν διερεθιζομένων πιστῶν λαῶν τῆς, καθῆκεν χριστιανικῶν ἐγκληροῦντες, θείλομεν ἐκθέσει ἐνταῦθα τοὺς λόγους, οἱ οὗς δὲν δύναται νὰ ἐπιτυχεθῇ ὁ παρὰ τῆς Ῥώμης Σφραγισμένος σκοπὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, διότι οὗτος, γνωστός ἐν τοῖς χριστιανικοῖς λαοῖς τῆς Ἀνατολῆς, περιφρονεῖται ὑπὸ πάντων. θείλομεν ἐκθέσει αὐτοὺς, ἵνα προφυλαχθῶμεν τοὺς ἀστρικτοὺς ἡμῶν ἀδελφεοὺς ἀπὸ τῆς ἀπάτης; καὶ τῆς πλεκτανῆς, ἵνα δεῖξωμεν αὐτοῖς τί εἶναι ὁ παπισμός, εἰς οἱ τοὺς προσκαλοῦσι, καὶ τινες οἱ ἐνεργῶντες τὰ μέσα ταῦτα.

Εἶαι μοκρὰν ἀφ' ἡμῶν ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ὑπερασπισθῶμεν καὶ ἐπαινέσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, διότι αὐτὴ τεθεμελιώται εἰς τὴν οἰκουμενικότητα τῆς Ἑβραϊκῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μέχρι τῆς σήμερον ζωρῶς διαμένει εἰς τὰ πνεύματα τῶν Ὁρθοδόξων λαῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ὁ Θεὸς μέχρι τοῦ νῦν διεφύλαξεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν παγίδων τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ εἰς τὸ μέλλον περιφρουρήσει αὐτὴν. Εἰς ἕκαστον τίμιον ἄνθρωπον, ὅστις ἔχει μικρὰν τινα ἰδέαν τῆς ἱστορίας τοῦ λατινισμοῦ καὶ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ παπισμοῦ, καὶ ἰδίως τῆς Ἰησοῦτικῆς κοινότητος, μόνον ἡ ἰδέα τῆς ἐνώσεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς Δυτικῆς πρέπει νὰ τῷ φανῇ ὡς ἐν τερατῶδες ἐπιπόνημα ἐξτεμένης φαντασίας; ἡ ἐνωσις, ἡ ἄλλως, ἡ συμφιλίωσις μετὰ τοῦ λατινισμοῦ εἶναι πρᾶγμα ὄψην ἀδύνατον, καὶ μαρτυρὸς αὐτῆ ἡ ἱστορία.

Οὔτε θείλομεν εἰσελθεῖν εἰς δογματικὰς φιλονεικίας, ἐκ τῶν ὑπαίων ἐξαπτόνται μόνον τὰ ἀνθρώπινα παθῆ καὶ οὐδὲν ἕτερον.

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ι Α Κ Ω Β Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

προσβύται, ἀλλὰ θέλομεν ὁμιλήσει περὶ ἐκείνων, οἵτινες μέ-
γαν προσπάθειαν νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολήν,

Δὲν ἐνοοῦμεν μέχρι τοῦδε τί θηρεύουσιν οἱ Ἰησοῦται ὑπὸ τὸ
προσωπεῖον τοῦ Ἀπόδραμας Μελετιίου καὶ τῶν ὁμοίων του, ἀν-
θρώπων λίαν ἀπονενοημένων καὶ ἀξιοβλαβῶν ὑπ' ὄψαυ τῆς ἐ-
κείνης· ὅλοι οὗτοι, οἵτινες ἀπεσπάρσθησαν τῆς ὁλομελείας τῶν
ᾠρθοδόξων, ἔδειξαν καὶ δεικνύουσι τοιαύτην λυπηρὴν ἀνοιαν καὶ
ἀμάθειαν, ὥστε ἀκοσίως διεγείρουσιν εἰς τὸν νοῦν ἐκάστου Ὁρθο-
δόξου τὴν ἐρώτησιν· ἀληθῶς οἱ Ἰησοῦται συνιστῶσιν ἐκεῖνο τὸ
τάγμα, τὸ ὁποῖον λέγουσιν ὅτι περιλαμβάνει ἀνθρώπους νοήμονας,
πικνούργους, εἰδήμονας, προθύμους εἰς πάντα ἀφ' ἧς καταδέχονται
εἰς προσκλυτισμὸν τοιούτων περιτρυμαμάτων ;

Ἰησοῦται ἄρα γε γνωρίζουσι πολλοὶ ἐκ τῆς κατωτέρας τάξε-
ως τοῦ ἡμετέρου Ὁρθοδόξου λαοῦ, ὅποιοι ἄνθρωποι εἶναι οἱ Ἰη-
σοῦται οὗτοι; ἐξαιρέτα χαρακτηρίζουσι τὸ τάγμα αὐτῶν οἱ λόγοι,
ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέφρασεν ὁ πρὸ 200 σχεδὸν ἐτῶν ὑπάρχων, ἀρχηγὸς
αὐτῶν Βόρτζιας. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος, κατασπαρτιτόμενος καὶ βα-
σανιζόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιπλήξεων τῆς συνειδήσεώς του, διευθίνας ἐ-
πὶ τινὰ ἔτη τὸ τάγμα, τοῦτο, καθημαχμένος ἐν τῷ αἵματι τῶν ἀ-
θῶν, μεμολυσμένος ὑπὸ παντοίων βδελυρῶν πράξεων, κατακείμενος
ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ θανάτου ἀναστενάξας ἐβόησεν· « Κύριε, σύγ-
α γνωθὶ ἡμῖν τοῖς ἀθλοῖς ὑπὸ μορφὴν προβάτου εἰσῆλθομεν εἰς
α τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ὡς λύκοι περιφρομέθα ἐν αὐτῷ· ὡς
α μισαρὰς κύνες διώκουσιν ἡμᾶς πανταχοῦ· ὅποια τρομερὰ
α τιμωρία ! μόλον τοῦτο ἡμεῖς καὶ πάλιν ὡς ἀγέλη ἀρπακτι-
α κῶν καὶ σαρκοφάγων πτηνῶν θέλομεν ἐπιπέσει κατὰ τῆς
α ἀνθρωπότητος, καὶ θέλωμεν κατασπαρτίζει αὐτήν. Θεέ μου !
ο Θεέ μου ! καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου τοῦτου ὡς διαβ.
α . . . » .

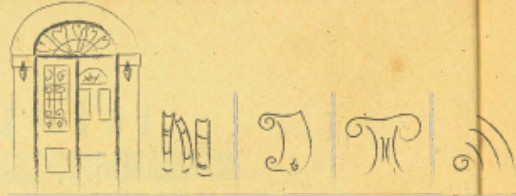
Δέγουσιν ὅτι ὁ πνευματικὸς καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀδελφοὶ δὲν τῷ

ἐπέτρεψαν νὰ τελειώσῃ τοῦς λόγους του, καὶ συνέτελεισεν μέλι-
στα εἰς τὸν θάνατόν του. Ἀποδείξει ἰκανή !

Καὶ τῶνόντι πανταχοῦθεν, ὅπου ἀνῆλθον οἱ Ἰησοῦται οὗτοι,
ἀπεβλήθησαν, ἐκ τῆς Πορτογαλίας, ἐκ τῆς Ἰσπανίας, ἐκ τῆς
Μ. Βρετανίας, ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐκ τῆς Γαλλίας, ἐκ τῶν Γερ-
μανικῶν Χωρῶν, ἐκ τῆς Κίνας, ἐκ τῆς Ἰαπωνίας, ἐκ τῆς Ρωσ-
σίας, καὶ ἐξ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Ρώμης. Πανταχοῦθεν τοῦς ἀπε-
δῶκον, καὶ ὅπου ἠελλήταν νὰ κατοικήσωσιν, οἱ ἄνθρωποι ἐμί-
σησάν καὶ κατήραντο αὐτούς. Τελευταῖον, ὁ Πάπας Κλήμης ΙΣΤ΄
δυσάμει τοῦ ἀλαθῆσταυ αὐτοῦ κατήργησε τὸ πολλοὶν καὶ μεγά-
λων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν κακῶν πρόξενον γενόμενον
τάγμα τῶν Ἰησοῦταιν διὰ βούλλας αὐτοῦ, ἐκδουείσης περὶ τὸ
1773 ἔτος, ἧς ἡ ἀρχὴ : « Ὁ Κύριος καὶ Σωτῆρ ἡμῶν » .
Ἄλλα μετὰ τινὰ ἔτη, δυσάμει τοῦ αὐτοῦ παπικοῦ ἀλαθῆσταυ,
ἔτιρις Πάπας, Πῖος ὁ Ζ', ἐνεκύρηξεν ἐκ νέου τῷ 1814 τὴν ἀ-
δελφότητα ταύτην, μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μ. Ναπολέοντος, πρὸς
ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ θρόνου του, καὶ πρὸς ἐξάπλωσιν
τοῦ Παπικοῦ Κατολικοῦ μαζοῦ.

Οἱ ὀρθέντες Ἰησοῦται ἐκ νέου ἀναλαβόντες θάρρος, ὡς εἴπο-
μεν, ἐξ ἀπονενοημένων κινήματων, ἐνόμισαν ἐπικτὸν τὸν ἐκλατι-
νισμὸν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἤρξαντο νὰ κηρύττωσι παν-
ταχοῦ ὅτι ἤγγικε καὶ ἐσήμερον ἡ ὥρα τοῦ ἐκλατινισμοῦ τῆς Ἀ-
νατολῆς, ἐπ' ᾧ καὶ ἐκδόσεις νέων Παπικῶν βουλλῶν, καὶ κινήσεις
τῶν Ἰησοῦταιν καὶ τόσα ψεῦδη· ἀλλ' ἡμεῖς εἰς ἀπάντησιν μετὰ
θετικότητος κηρύττομεν καὶ διαβεβαιοῦμεν, ὡς ἐκ προσώπου ἀ-
πάσης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῷ ἀγιωτάτῳ Πάπα Ρώμης
καὶ ἀπασὶ τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ὅτι οὐδέποτε ἡ
Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέξεται τὸν Παπισμὸν.

Κοίσεων καὶ ἐπικρίσεων πρὸς τοῦτο δὲν ἔχομεν ἀνάγκην πολ-
λῶν διότι οὐδὲν ἀπαδεικνύουσιν αὐταί. Τὰ ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ὁποῖα, ὡς γνωστὰ, παραλείπωμεν, εἰσὶν ἀναντίρροτοι ἀποδείξεις ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ παπισμοῦ εἶναι ἐναντίον εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἀσύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν ἀνατολικῶν λαῶν διὰ πολλοὺς λόγους. Καὶ ἰδοὺ οὗτοι.

Ἡ Ὁρθοδοξία οὐδένα οὐδέποτε ἠγόρασεν, οὐδὲ ἀγορᾶζει, καὶ πρὸς πληροφориάν τούτου στρέψατε τὰ βλέμματά σας εἰς τὸ παρελθὸν αὐτῆς, καὶ θέλετε ἰδεῖ ὅτι αὐτὴ οὐδένα προσεκτέησθε εἰς τὸ μέρος τῆς μήτε διὰ χρημάτων, μήτε διὰ τῆς ῥομφαίας.

Οὐδέποτε ἐκαλύφθη διὰ τοῦ φαρισαϊκοῦ ἐνδύματος τοῦ Ἰησοῦ-ἴτισμοῦ διὰ νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν κατέχει ἀπ' αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς συστάσεώς της.

Προοδεύει διὰ βήματος ἡσύχου καὶ μετρίου, ἐπεριδομένη εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰς παραδόσεις τῶν οἰκουμενικῶν διδασκάλων.

Ἐμεινεν ἀκράδαντος εἰς τοὺς θεσπισθέντας δογματικούς καὶ κυβερνητικούς κανόνας τῶν Ἱ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, αἵτινες ἀπεφάνησαν ἀπαξ διὰ παντός, εἰς τί καὶ πῶς πρέπει νὰ πιστεῖται πᾶς λογικὸς ἄνθρωπος.

Οὐδέποτε ἐτόλμησεν αὐτὴ οὔτε ν' ἀφαιρέσῃ, οὔτε νὰ προσθήσῃ, οὔτε νὰ παραφθείρῃ τὰ θεσπισθέντα.

Καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀκόμη διασώζει τὸ σύμβολον τῆς Πίστιως, ὡς συνέταξεν αὐτὸ αἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι.

Δὲν ἐπενόησε τὴν βλασφημίαν περὶ τοῦ ἀλλανθίστου τοῦ Πάπα.

Δὲν ἀπερῆβεν τὰ πλάτη τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀρπαγὴν, πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ πρὸς τὴν καταδυναστείαν ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι τὸ ἀλλανθίστον τοῦ Πάπα.

Δὲν ἐξωλόθρευεν ὀλόκληρα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἐν τῇ Ἀμερικῇ, ἐν ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Σταυροῦ, διὰ νὰ χαρτάσῃ τὴν φυλαργυρίαν της.

Δὲν ἐκλόγησε τὸν αἱματηρὸν γόμον τῆς νυκτὸς τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου, καὶ δὲν ἐξωλόθρευσε 30 χιλιάδας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπανέστησαν κατὰ τῆς διαφορᾶς τῆς Πίστιως τοῦ Χριστοῦ.

Δὲν ἐξεμίσησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους τὰς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἱερεῖς τῆς καὶ εἰς τοὺς μοναχοὺς νὰ σύρονται ἐφ' ἀμάξας ἐν καιρῷ θριάμβου ὑπὸ γραιῶν καὶ παρθένων.

Δὲν ἐπενόησε τὰς αἱματηρὰς διαβολικὰς ἱερᾶς ἐξετάσεις.

Δὲν ἐκυλήθη εἰς τὸ αἷμα τῶν Σλαβικῶν λαῶν ἐν ὀνόματι τῆς Οὐνίας.

Δὲν εἶχεν ἱερεῖς, ζῶντας φανερά μετὰ παλλακίδων καὶ ἐν αἱμομιξίᾳ.

Δὲν ἔσχε Παπίδας.

Δὲν ἐθανάτωσε τὸ ποιμνιὸν της, θελήσων νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοῦ καπουκινικοῦ ζυγοῦ τῶν Μοναχῶν.

Δὲν ἔκαυσε αὐτὴ εἰς λέβητας Ἰωάννας, Γούσσους, καὶ Ταμπλιέρους, τοὺς ἀρχηγούς τῆς μεταρρυθμίσεως.

Δὲν ἔκαυσε τοὺς Ἰουδαίους ἐπὶ τῇ προφάσει μαγείας καὶ ἀδελφότητος μετὰ τοῦ διαβόλου.

Δὲν συνεχώρησε δι' ὀλίγα χρήματα ἁμαρτίας παρελθούσας, ἐνεστῶσας καὶ μελλούσας ἀκόμη.

Δὲν ἀνέδειξε Πάπα φανερά ἐπιγελῶντας ἐπὶ τῇ κοιφονοίᾳ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποκαλοῦντας ἑαυτοὺς Θεοὺς τῆς γῆς.

Οὐδέποτε ἐξηφάνισε καὶ κατέκαυσε τὰς βίβλους τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς καὶ τοῦ ψαλτῆρος, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι εἶναι τυπωμέναι εἰς διαλέκτους διαφόρων χριστιανικῶν λαῶν.

Δὲν ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν μεταρρυθμίωσιν, εἰς τὸν ἀθεῖσμόν, καὶ εἰς τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὴν πίστιν.

Καὶ τελευταῖον, δὲν παρήγαγεν αὐτὴ εἰς τὸν κόσμον τὸ τερατῶδες τοῦτο ἐξάμβλωμα, τὸ ὑπότον εἰς τισαύτην μανίαν κατέφθασεν, ὥστε ὑπερφάνως καὶ παρατόλμως ὠνόμασεν ἑαυτὸν,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἀδελφότητα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπέγραψεν εἰς τὰς αἱματηρὰς αὐτοῦ
ἀσπίδας τὰ στοιχεῖα **A. M. C. D.** τούτεστι πρὸς
πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ! Ὅποια τρομερὰ βλασφημία!
Πρὸς πλείονα δόξαν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἰησοῦται διδάσκουσιν ὅτι πάντα
ἀνεξικρέτως οὐ μόνον εἰσὶ θεμιτὰ, ἀλλὰ καὶ ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν
καὶ ὑποχρεωτικὰ. Διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν διαβεβαιουσιν ὅτι ἡ
βλασφημία, ἡ ἐπιπορκία, ἡ παλιμβουλία, ἡ ἀνθρωποκτονία, ἡ
παιδοκτονία, ἡ ἀδελφοκτονία, ἡ πατροκτονία, ἡ ἄσωτία, ἡ αἰ-
μομιξία, ἡ κλοπὴ, ἡ πορνεία, τὸ ψεῦδος, ὁ ἰός, ἡ μάχαιρα, τὸ
πῦρ, ἡ διαβολὴ, ὁ διερεθισμὸς, ἡ διαφθορὰ, ἡ παραφθορὰ, τῆς
ἀληθείας, ἡ ψευδοσοφία κτλ. εἰσὶν ἀρεστὰ εἰς τὸν Θεὸν πρὸς πλεί-
ονα δόξαν αὐτοῦ!!! τούτεστι πρὸς ἐξάπλωσιν καὶ στήριγμὸν τῆς
Ῥωμαϊκῆς παγκοσμίου θσοκρατίας, καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν ἰδίων
αὐτῶν ὠφελειῶν!

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τί πρέπει νὰ θαυμάσῃ τις καὶ τί νὰ
ἐλπίζῃ ἐκ τοιαύτης ἀδελφότητος; ἀλλ' ἄς προσέγῃ αὐτῇ νὰ μὴ
λάβῃ ἐπὶ τέλους τὰ ἐπιγείρα της μόλον ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν
ταῦτα νὰ τῇ ἀποδίδωνται ἐν αὐτῇ τῇ Δύσει.

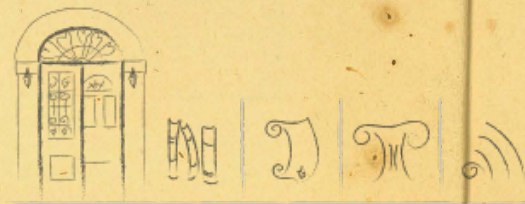
Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποφεύγωσιν αὐτοὺς ἐκεῖνοι ἐξ ἡμῶν, ὅ-
σοι δὲν γνωρίζουσι τὰς πανουργίας καὶ τὰς πλεκτηνάς αὐτῶν ὑπὸ
τὸ ταπεινὸν ἔνδυμα τοῦ διδασκάλου, τοῦ ἐνεργέτου καὶ τοῦ προ-
νοητοῦ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, εἰσέρχονται εἰς τὰς ἀθώας
οἰκογενείας, ἀλλὰ κυρίως εἰσὶν οἱ διδάσκαλοι τῆς διαφθορᾶς καὶ
τοῦ ψεύδους, καὶ οἱ ἐπίβουλοι τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἀθωότητος.
Ἡμεῖς λέγοντες ταῦτα προφυλάττομεν τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπ'
αὐτῶν, διότι τὸν προτιμαζόμενον ὁ Θεὸς θέλει προφυλάξῃ. Μὴ
λησμονήσωμεν ὅτι ὁ διάβολος δι' ἀπαρἀλλάχτου ἀπατηλῆς καὶ
ἔρκαίας φράσεως ἐπειράζει τὴν Ἐὐάν καὶ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσ-

μου. Οἱ Ἰησοῦται ἔρκει νὰ ἐπιτύχωσι τὸν σκοπὸν τῶν, τὰς δὲ
ὑποσχέσεις, καὶ τὰς κολακείας, καὶ τὰς πιστοποιήσεις, καὶ τοὺς
ῥόλους εἰς οὐδὲν λογίζονται αὐτοὶ τε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν.

Ὅλα τὰ γεγονότα ἀποθαίνουσιν εἰς ἐλεγχὸν αὐτῶν καὶ
εἶναι καιρὸς νὰ ἀρχίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κατόπιν τοῦ
Ἡισχάλη καὶ ἄλλων τιμῶν ἀνθρώπων νὰ ἐλέγχωμεν αὐτοὺς διὰ
τὰ προφυλάξωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας ἀπὸ τῶν πανουργιῶν αὐτῶν
καὶ τῆς κηρυττομένης ὑπ' αὐτῶν ἐνώσεως.

Οἱ Ἰησοῦται ὠφεληθέντες, ὡς εἶπομεν, ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς Ὀρ-
θοδοξίας ἐποσκοπήσεως καὶ καταφυγῆς πρὸς αὐτοὺς τινῶν ἀστη-
ρίκτων, ἀπονενοημένων καὶ ἐνόχων, ἤρχισαν νὰ κηρύττωσιν, ὅτι
ἔρχηκεν ἡ ὥρα τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἀνατολῆς μετὰ τῆς Δύσεως
διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ ὑπὸ τῆς πρώτης. Ἄλλ' ἡ-
μεῖς εἰς ἀπάντησιν λέγομεν αὐτοῖς, ὅτι ἡ συμφιλίωσις καὶ ἔνωσις
μετ' αὐτῶν εἶναι πάντῃ ἀδύνατος ὅποια δήποτε μέτρα καὶ ἄν
λάβῃ ἡ Ῥώμη· ὁ λίθος τοῦ προσηγήματος εἶναι ἡ Πίστις δι-
ὅτι γνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἰησοῦτικὴ πίστις, εἶναι σαρκοφάγον τι.

Ὁ Ἰησοῦτης δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ τί ἐστὶ πνευματικὴ Ἐκ-
κλησία, καὶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία καὶ κληρὸς, εἶναι δύο ἀντικείμενα
ὅπως διαφορά πρὸς ἄλληλα. Εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ, καταστενογνωρη-
μένον ὑπὸ τοῦ τετραγώνου σκιαδίου, εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρή-
σῃ ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ πίστις εἶναι καθαρῶς ἀτομικὴ, λογικὴ, νοερά,
καὶ ἐλευθέρᾳ πεποιθήσις τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Ἀντικείμενον τούτων
σαφῆς καὶ ἀκριβές, καὶ ἐντελῶς ἐξηγημένον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆ-
ρος, τὸ παπικὸν σύστημα ἔσπευσε νὰ τὸ καταστήσῃ σκοτεινὸν καὶ
δυσεξήγητον. Πανταχοῦ τοῦ φιλελευθέρου καὶ δημοκρατικοῦ ἔθνους
τῶν Γάλλων, ἀπαντᾷ τις τὴν πλέον μεγαλητέραν περιφρόνησιν καὶ
πρὸς τὸν Πάπαν καὶ πρὸς τοὺς Ἰησοῦτας καὶ πρὸς ὅλον τὸν κλη-
ρον. Τὰ συνήθη ὀνόματα, δι' ὧν ἀποκαλοῦσι τὸ τάγμα τοῦτο ἐν
τῇ Δύσει εἰσὶν: «Σκουφίσκος καὶ Αἰσχρὸς» καὶ φυλάξαι ὁ Θε-

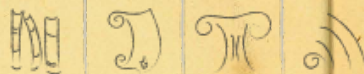
ός εάν συμβῆ ἔτι μεταβολή τις ἐν τῇ Δύσει· εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὐδεὶς τῶν Ἱερωμένων θέλει μείνει ἐν τοῖς ζώσιν.

Ἴδου ὑποταί ἄνθρωποι κηρύττουσι τὴν ἔνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου! διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Κατολικισμοῦ! Ἰσα, ἴσα, αὐτὸς εἶναι τὸ ἐμπόδιον τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς συμφιλιώσεως· διότι ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τις τὸ βλέμμα του, πανταχοῦ ἀπαντᾷ ἐν τῷ λατινικῷ κατολικισμῷ ἀντὶ πνευματικῷ καὶ ἀφρημένου καὶ πίστεως τῆς καρδίας, ὑλικῶν τε καὶ αἰσθητικῶν. Οἱ Ἰησοῦται τόσον διέφθειραν τὴν πίστιν, ὥστε τολμᾷ τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον πίστις ἐν τῇ Δύσει. Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ Θεοῦ ὑπέπεσεν εἰς ἀμφιβολίαν, ὁ Χριστὸς περιεπαύθη, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐξυβρίσθη! ὅσα παιδαριωδῶς περιεπαύξαν ὁ Ρουσσώ, ὁ Βολταίρος, ὁ Γολκβίνος, ὁ Διδερῶ, καὶ ὁ Ἀλάμπερος, ταῦτα ὁ Προυδὸν ἐφόνευσε διὰ τῆς ψυχρότητος του καὶ διὰ τῆς ἀφειδοῦς λογικῆς του· ἡ τελευταία αὐτοῦ συγγραφὴ ἦτον ὁ ἐπικηδεῖς τοῦ Κατολικισμοῦ. Ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν νὰ ζήσῃ περιπλέον τῶν πέντε ἐτῶν ὁ Ἰησοῦτισμός· ἀλλὰ τί θὰ γίνωσιν ἔπειτα οἱ Ἰησοῦται; ἄς μὴ ἐλπίζωσι νὰ τοὺς κλαύσῃ τις, διότι οἱ καιροὶ τῶν ποιητικῶν θρήνων, ἀλλὰ Σατωβριάν, παρήλθον.—ὁ Παπισμός, τὸ κολοσσαῖον τοῦτο τοῦ μεσαιῶνος ἐρείπιον, συντριβήσεται, ἐκ δὲ τοῦ ἐρείπιου τοῦτου δὲν θέλει μείνει, εἴμῃ μία σκοτεινὴ, καὶ ἀπίστευτος παράδεισις, θὰ διασωθῇ ὅμως μεγάλη διδασκαλία. Μὲ τοὺς λόγους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ παύωσι πλέον καὶ δὲν θὰ ἐπινοῶσι πλέον νέα δογματα.

Καὶ τῶνόντι, πόσῃ ἀποστροφῇ λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὅταν παρατηρήσῃ τὸν ἐσωτερικὸν βίον τοῦ Κατολικισμοῦ! Ὅλα τῷ φαίνονται χαμερπῆ καὶ ἀπρεπῆ, ἀνέκροστα καὶ τρώπον τινὰ προσσηρημένα εἰς τὸν ἰδιαιτέρον βίον. Καὶ ἂν θελήσῃ τις νὰ καθαρῆσθαι τὸν παπισμὸν ἀφ' ὅλης ταύτης, τῆς ἀσχημίας, πρέπει ἐξάπαν-

τος νὰ κατακρημνίσῃ ὅλον τὸ σύστημα. Πρέπει νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν Χριστιανικὸν βίον τῶν πρώτων αἰῶνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅστις διετηρήθη ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ· πρέπει νὰ διορθώσῃ τὴν παραδορὰν τῶν παραδόσεων, νὰ ἐξάλειψῃ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Παπῶν, τοῦ νὰ θελωσι νὰ ἦναι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας· ἀνάγκη νὰ κατηργήσῃ τὴν ἀγαμίαν τῶν Ἱερέων, ἥτις αὐτὴ προὔξηνεσ τὴν περισσοτέραν βλάβην εἰς τε τὸν οἰκογενειακὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν βίον, παρ' ἅπαν τὲ παπικὸν σύστημα. Πρέπει ὅλα ταῦτα νὰ ρίψῃ τις ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς τριστεφανοῦ παπικῆς τιάρας, καὶ νὰ κατεδαφίσῃ μέχρι τῶν βάσεων αἰτίνας ἱστασθαι ἐπὶ τῆς ἀπάτης καὶ τοῦ ψεύδους.

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, δι' ἣν εἶναι ἀδύνατος ἡ συμφιλίωσις καὶ ἡ ἔνωσις. Ἀκούσατε. Εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν εἰσχωροῦσιν αἱ ἰδέαι τοῦ κόσμου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰδέα ὅλων ἀφρημένη καὶ πνευματικὴ, καθὼς εἶναι καὶ αὐτὴ ἡ πίστις, καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὸς ὁ Θεός· αὕτη δὲν ἀναλαμβάνει τὸν μεγαλοπρεπῆ τίτλον τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος, κεφαλὴ δὲ αὐτῆς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῷ νοῦ ἑκάστου ἀνθρώπου· ἄνευ τοῦ Χριστοῦ δὲν ὑπάρχει κέντρον, δὲν ὑπάρχει ρίζα γεγονῶσα ζωὴν εἰς τὸ δένδρον τῆς οἰκουμένης. Καὶ τοῦτο τόσον καλῶς σαφῶς καὶ ἐναργῶς κατενόησαν οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὥστε εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ εἰς τὰ θεσπίσματα οὐδενὶ ἐπιτρέπεται νὰ προσθήσῃ ἢ ἀφαιρέσῃ τι· ὁ δὲ τολμήσας θεωρεῖται ὑπ' αὐτῶν ἀποστάτης κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅχι, ὄχι, δὲν θέλομεν νὰ ἐνωθῶμεν μετὰ τοῦ Κατολικισμοῦ· ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη τούτου δὲν ὑπάρχει· διότι ἡμεῖς οὐδεμίαν ἔχθραν τρέφομεν πρὸς αὐτὸν, καὶ οὐδένα ἀπεβάλλομεν, οὐδὲ διεγειραμεν ἐριδας ματαιίας, οὐδὲ ἐπινοοῦμεν συνεχῶς καινοτομίας δογματικὰς, οὔτε ἀπεμακρύνθημεν τοῦ ἐνδόξου τίτλου τῆς Ῥωμαϊκῆς οἰκουμενικότητος. Ἄς περιορι-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

λοιπόν και αυτός εις τὸν κύκλον του ἐν ὧσιν ὑπάρχει, και
 αἱ ἀφήσῃ ἡμᾶς ἡσύχους, ἐκπληροῦντας τὰ καθήκοντά μας ἀκριβῶς
 πρὸς τὴν Ἁγίαν μας Πίστιν καὶ τὴν πατρικὴν μας Κυβέρνησιν.
 Ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ μίαν ἡμέραν καὶ τοὺς Κατολίκοις καὶ τοὺς
 Ὀρθοδόξους, καὶ τότε θέλομεν γνωρίζει ποῖος εἶναι ἕνοχος καὶ
 ποῖος ἀθώος. Γνωρίζομεν, ὅτι θέλουσι μᾶς κατηγορήσει ἐπὶ ἐξάψει
 τῶν παθῶν καὶ τῆς ἔχθρας; ἀλλ' ἡμεῖς ἀπὸ τούτου ἀπαντῶμεν,
 ὅτι οὐδεμίαν ἔχθραν ἔχομεν πρὸς τὸν λατινισμὸν, ὑπάρχει ὅμως
 ἀκουσία τις καὶ ψυχρὰ περιφρόνησις πρὸς αὐτὸν, τὴν ὁποίαν ἀπην-
 τήσαμεν σχεδὸν εἰς ὅλους τοὺς εὐ φρονούντας ἄνδρας τῆς Γαλλίας,
 Γερμανίας καὶ Ἀγγλίας.

Δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ τις πρὸς διερεθισμὸν τῆς ἔχθρας, διότι
 καλῶς γνωρίζομεν καὶ εἴμεθα πεπεισμένοι, ὅτι ὁ ἐπινοηθεὶς καὶ
 διακηρυττόμενος ἐκλατινισμὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι
 ἀδύνατος. Τὸ ἐμπόδιον εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου
 δὲν ὑφίσταται εἰς τὰς προλήψεις, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν θεμελιώδη
 ιδεάν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τῆς οἰκουμενικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας,
 εἰς τὴν παραφθορὰν τῶν Εὐαγγελικῶν δογμάτων, καὶ εἰς τὸ αὐτό-
 κλητον τῶν Ῥωμαίων Ποντιφίκων, Ἄν καὶ γνωρίζητε, ἀδελφοί,
 περὶ τίνος προσπαθοῦσιν οἱ πατέρες οὗτοι, μόνον τοῦτο κρίνατε
 καλλίτερον, σκεφθῆτε καὶ θέλετε τὸ εὖρε. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα
 ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ συμπαντος κόσμου, ἀλλὰ περὶ ἐγκαταστάσεως ἐν
 τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Παπικοῦ συστήματος μετὰ τὴν ἀπόλειαν τῶν
 ἐπαρχικῶν τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἰησοῦται καλῶς ἐγνώρισαν ὅτι ὁ
 παπισμὸς ἐν τῇ Δύσει διήλθε τὴν περιόδον του ἀπόδειξις δὲ τού-
 του ὑπάρχει αἰτῆ ἡ Ῥώμη καὶ ἡ ἀπαλλαγείσα τῆς καταδυναστείας
 Ἰταλία, καὶ αἱ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζόμεναι σοφᾶ συγγραφαὶ
 κληρικῶν τῆς Δύσεως. Αἱ ἀποδείξεις αὗται εἶναι τόσοσιν ἰσχυραὶ,
 ὥστε, ὅσον καὶ ἂν ἐσυνείθισαν νὰ ψεύδωνται οἱ πατέρες τῶν στα-

γείων **A. M. C. D.** οὐδεμία ἀμφιβολία ἡμᾶς δύναται

νὰ εἰσχωρήσῃ. Ὁ Παπικὸς θρόνος τοσοῦτον ἐσαλεύθη, ὥστε εἶναι
 ἀνεγκλιὰ μικρὰ τις ὄψις ἀκόμη, καὶ τότε « ἔχετε ὑγίαν ». Ἐ-
 ρρωτήσατε αὐτὸν τὸν μεγάλου Ἀυτοκράτορα τῶν Γαλλῶν νὰ εἰπῇ.
 τί εἶναι δυσκολώτερον εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν παρούσαν ἐποχὴν: νὰ
 ὑποστηρίξῃ τὸν Πάπαν καὶ τὸν Κλῆρον αὐτοῦ, ἢ τὸν λαὸν ζητοῦν-
 τα τὴν κατάργησιν τῆς πολιτικῆς δυναστείας αὐτῶν; Ἴδου διὰ
 ποίαν αἰτίαν ἐπιθυμοῦσιν οἱ Ἰησοῦται νὰ ἐκλατινίσωσι τὴν Ἀ-
 νατολήν!!! ἀλλὰ μάτην κοπιῶσι. Παρακαλοῦμεν μόνον αὐτοὺς
 νὰ μᾶς ἀφίσωμεν ἡσύχους ἡμεῖς καυχώμεθα εἰς τὴν προσηγο-
 ρίαν τῆς Ὀρθοδοξίας, διότι αὐτὴ δὲν ἠνώθη ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ

A. M. C. D. μήτε μετὰ τῶν Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν
 Ἰουδαίων, μήτε μετὰ τῶν Ἰησοῦτῶν, μήτε μετὰ τοῦ Πάπα· ἢ
 νομίζουσιν, ὅτι τόσοσιν ἀνόητοι εἴμεθα ὥστε δὲν βλέπομεν πόσον
 ἀνίθικος καὶ χαμερπῆς καὶ διαβολικῆ εἶναι ἡ ἀρπαγὴ βρέφους
 ἀπὸ τῶν βραχιόνων τῆς μητρὸς, ἔστω καὶ Ἑβραίας, ἐκτελου-
 μένη καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀκόμα τοῦ Πάπα; Κλαύσατε καὶ μετανοή-
 σατε, Ἰησοῦται, ἕως οὗ ὁ Κύριος ἐν τῷ ἐλέει καὶ ἐν τῇ μα-
 κροθυμίᾳ αὐτοῦ χορηγῇ ἡμῖν ἔτι καιρὸν μετανοίας. Ἡμεῖς δὲν
 ἔχομεν σκοπὸν νὰ ἐνωθῶμεν μετ' ἀνθρώπων, ἀρπάζοντας ἀθῶα βρέ-
 φη καὶ.....

τί; νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ πέσῃ εἰς χεῖράς σας ἡ Ἁγία καὶ σώ-
 φρων ἡμῶν Ἐκκλησία; φυλάξτε ὁ Θεὸς! οὐδέποτε νὰ ἐλπίζητε
 τοιοῦτόν τι ἄλλως ὁ Κύριος καὶ ἡμᾶς ἐγκαταλείψει, ὡς ἐγκατέ-
 λιπεν ἡμᾶς τοὺς δυστυχεῖς!

Δόξα τῷ Θεῷ! τὰ περιστάτικα καλλίστα δικαιοῦσι τὴν ἀπό-
 μακρυνσίν μας ἀπὸ τοῦ Παπισμοῦ καὶ μᾶς ἐνισχύουσιν εἰς τὴν
 περιφρόνησιν τοῦ συστήματος τούτου· οὐδέποτε θέλομεν πιστεῦσαι
 εἰς τὰ ὄθεν εἰρηνικὰ αἰσθήματα τοῦ μεγαλοψύχου Πάπα σας· ἡ-
 μεῖς πολὺ ἀγαπῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς, τὰ δὲ τέ-
 κνα ἡμᾶς εἶναι πολὺτέμα δι' ἡμᾶς ἡμεῖς δὲν θέλομεν τὸν ἀργη-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

γόν σας, ὅστις, διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς, δι' ἧς προσφέρει τὴν ἀνάμικτον θυσίαν, ὑπογράφει καὶ τὰς ἐπιθανατίους ἀποφάσεις τῶν δυστυχῶν ὁμογενῶν του, καὶ ὅστις διατηρεῖται ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν του, ἐπεριδόμενος εἰς ξένας ἀσπίδας. ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔγνωστον μέχρι τινὸς καιροῦ. Εἰς ἡμᾶς εἶναι ἐναντίος ὁ ἐπίσκοπος, ὅστις αἰματηρὸν ἰδρῶτα τῶν δυστηγῶν Ῥωμαίων. Ὅχι, ἡμεῖς οὐδέποτε θέλομεν ἐνωθῆ μετ' ὑμῶν· διότι ἡ διδασκαλία σας εἶναι ψευδής, ἐναντία τῆς ἀνθρωπότητος, ὑβριστικὴ εἰς τὸν Θεόν, ἀντιχριστιανική. Οἱ ἡμέτεροι Ἀρχιερεῖς μᾶς διδάσκουσι νὰ ἀγαπῶμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον, καὶ νὰ τιμῶμεν καὶ σεβώμεθον τὰ μητρικὰ αἰσθητά καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ζώων. Οἱ ἡμέτεροι Ἱεροκρυκτοὶ με ἀποστολικὴν ἀπλότητα καὶ ἄνευ ἐπιτετηδευμένου τρόπου καὶ κηκολογιῶν καὶ κατηγοριῶν τῶν ἄλλων θρησκείων καὶ προσώπων, ἅτινα ἀντὶ ὠφελείας προξενοῦσι σκάνδαλα εἰς τοὺς πιστοὺς, μᾶς διδάσκουσι τὴν Ἱερὰν θρησκείαν τῶν πατέρων μας καὶ μᾶς στηρίζουσιν εἰς αὐτὸν καὶ μᾶς περιφράττουσιν ἀπὸ τῶν ξένων ἐπιβουλῶν.

Ὅχι, ὅχι, μετὰ τοῦ Πάπα δὲν θέλομεν νὰ ἐνωθῶμεν, ἂν δὲν γίνῃ ἐκεῖνος Ὁρθόδοξος. Μετὰ δὲ τῶν Ἰησοῦτιτῶν παντάπασιν καὶ τοῦτο πρὸ πολλοῦ καὶ οἱ ἴδιοι ἐγνώρισαν. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ θέλομεν ὅλα τὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς ν' ἀποθάνωμεν, ὡς ἐγεννήθημεν, Ὁρθόδοξοι· ἡ δὲ ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις αὐδεμίαν ἐντύπωσιν προξενεῖ εἰς ἡμᾶς. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ μὲν ὕλη καὶ ἡ κοσμικὴ δύναμις παρέργεται, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ παντός μένει καὶ εἶναι ἡ αὐτοαληθεῖα, ὅθεν καὶ αἰώνιον. Τὸ Πνεῦμα τοῦτο καὶ ἡ ἰδέα τοῦ Χριστοῦ, δυνάμει τοῦ αἰωνίου τούτου νόμου, ζῆ διὰ παντός ἐν ἡμῖν καὶ προοδεύει. Πλησιάζουσιν οἱ χρόνοι, καθ' οὓς ἔσται « εἰς ποιμὴν », ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, καὶ μία ποιμνὴ, ἡ ἀληθινὴ αὐτοῦ καὶ ἀδιαίρετος καὶ παγκόσμιος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία. Ναι, ἡ Ἐκκλησία ἐθιμελιώθη καὶ ἐσυστήθη ὅχι

μόνον ἐν τῇ ἐνότητι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, ὅχι μόνον ἐν τῇ πνευματικῇ οἰκουμενικότητι ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ πνευματικῇ ἰσότητι, τοῦτέστιν ἐν ἰσότητι ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἄνευ συνθηκῶν, ἄνευ ταξέων, ἄνευ ἐξαιρετικῶν δικαιωμάτων, ἄνευ καταστάσεων, ἄνευ ἐθνῶν, ἄνευ διαλέκτων, ἄνευ τόπων, ἄνευ ἐθνικοτήτων.

Οἱ Ἀπόστολοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ σχολείου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἴσοι πρὸς ἀλλήλους ἀνεξαιρέτως. Ἡ Εὐαγγελικὴ Ἱστορία. ἡ Ἱστορία τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ Ἱστορία τῆς ἀρχηγόνου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀψευδὲς ἐγγέγραυον τοῦτου καὶ ἀναντιβῆτος ἀπόδειξις· ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι, ὅλοι ἐδέχθησαν μίαν διδασκαλίαν, μίαν γνώσιν, μίαν δύναμιν, ἓνα προορισμὸν, καὶ ὅλοι ἐξ Ἰσοῦ ἐξῆλθον νὰ κηρύξωσιν ἓνα Θεόν, ἓνα Χριστὸν Σωτῆρα ἐν χάρισμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μίαν ἀγαθὴν ἀγγελίαν περὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ τῶν δεσμῶν. καὶ ἀπὸ τῆς ἀγνοίας, τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπιστίας, τῶν ἀσθενειῶν καὶ πασῶν τῶν προλήψεων. Πανταχοῦ ἡ ἀγαθὴ ἀγγελία ἐκμηδενίζει ὅλα τὰ συστήματα, τὰ τε πολιτικά, καὶ τὰ κοινωνικά, καὶ τὰ φιλοσοφικά, καὶ τὰ θρησκευτικά, τὰ ὅποια ἐνομοθετοῦντο ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων με σκοπὸν, ἵνα οἱ μηδαμινὸι ὀλίγιστοι συντηρῶνται ὑπὸ τῶν δυστυχῶν πολλῶν.

Ἡ Ἀρχηγόνος Ἐκκλησία ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς γῆς ἐχθρὰ τοῦ κόσμου· διότι αὐτὴ ἐξοφανίζει καὶ καταστρέφει τὰς παλαιὰς ἰδέας περὶ ἀνισότητος παντός εἶδους καὶ ἰδίως ἐξαλείφει τὴν διαφορὰν μεταξύ φυλῶν καὶ διαλέκτων. Καὶ ταῦτα 19 ἡδὴ αἰῶνας ἐξοκρουθοῦσι νὰ γίνωνται μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβοῦς καὶ μαθηματικῆς λογικῆς. Πανταχοῦ καταβάλλονται ἀγῶνες ἀναγεννήσεως καὶ ἀναπλάσεως διὰ παγκόσμιον, καὶ νέαν, καὶ ὑψηλοτέραν, καὶ τελειότεραν πνευματικὴν ἐνότητα τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ πυξὶς μετακινεῖ τὰ ὄρια καὶ τὰ καταστρέφει, ἡ τυπογραφία διαδίδει νέας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ιδέας, ή βιβλική έταιρία μεταδίδει πανταχοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀτύπος καταβάλλει τὰς ἐκτάσεις, αἱ ἐπιστῆμι καὶ αἱ γνώσεις ἀναπτύσσονται, καὶ πάντα ἐν γένει τείνουσι πρὸς ἓν σημεῖον, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀλήθεια ἐνυπάρχει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότης καὶ ἡ ἀδελφότης εἶναι ἐγκραγαμμένοι δι' ἀνεξαλείπτων γραμμάτων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὅτι ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσιν εἰς τὴν μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Οἰκουμενικῆς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μίου ἀληθινοῦ κατορθωτοῦ καὶ πνευματικοῦ συστήματος αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ συστήματα καταπίπτουσι καὶ κατασυντρίβονται ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου καὶ θείου τούτου συστήματος. Ἐνταῦθα ἐνεργεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καὶ οὐδεὶς ἕτερος.

Ἐπαναλαμβάνομεν οἱ Ἀπόστολοι ἦσαν ἴσοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐνῆργον ἰσοδυνάμως· καὶ πᾶν ὅ,τι ἐξετέλεσαν, καὶ πᾶν τὸ τελούμενον ἄχρι τῆς σήμερον, ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, τελεῖται εἰς ἔλεγχον τοῦ Παπικοῦ συστήματος, καὶ κυρίως διότι εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Ἐκκλησίαν ἡ μόνη πνευματικὴ καὶ θεῖα κεφαλὴ εἶναι ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος· καὶ διότι ὅλοι ἡμεῖς ἀνευ ἐξαιρέσεως καὶ ἀνευ διακρίσεως ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Ἐπισκόπων ἡμῶν καὶ τῶν Ἱερέων συγκροτοῦμεν μετὰ τῶν διδασκάλων ἡμῶν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

Τοιαύτη εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὡς βλέπομεν καὶ ἀναγινώσκωμεν αὐτὴν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ὡς παρελάβομεν αὐτὴν παρὰ τῶν Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, καὶ τοιαύτην παρέλαθε καὶ ὁμολογεῖ καὶ ἐρμηνεύει εἰς ἡμᾶς ἡ Ὀρθοδοξία. Οὐδεμίαν γόραν ἔχουσιν ἐνταῦθα αἱ ἀσκακεαὶ καὶ τὰ διλήμματα τῶν Ἱησοῦντων· οὔτε ἀναγκαστικαὶ εἰσιν ἐξηγήσεις καὶ ἐρμηνεῖαι καὶ διασαφήσεις. Ὁ Χριστὸς ὅλα τὰ ἐξήγησε, τὰ ἠρμηνεύσε, τὰ ὥρισε, τὰ προσδιώρισε, τὰ θέσπισε καὶ τὰ ἐσφράγισε διὰ τοῦ ἰδίου αἵμα-

τος. Φυλάττοντες κατὰ γράμμα καὶ κατ' ἐννοιαν τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, δὲν ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐκείνας τὰς ἀνοήτους ἀντιλογίας, τὰς ὑποίας ἀπαντᾷ τις κατὰ πᾶν βῆμα ἐν τῷ Παπικῷ συστήματι. Ἰδοὺ διὰ τί εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους ὅλα εἶναι εὐκαταληπτα καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ. Παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει Ῥωμαϊκὸς παπισμὸς, ὅστις καταπιεζει τὸν κόσμον καὶ θλαζει ἐκ τῆς ἀνθρωπότητος πνευματικὴν ζωὴν. Ἡ Ὀρθοδοξία ἐρμηνεύει εἰς ἡμᾶς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι Ἐκκλησία, καὶ οὐχὶ πολιτικὸν σύστημα καὶ πλῆγιον τῆς κοινωνίας. Ἡ Ὀρθοδοξία ἐξηγεῖ τὸ ἠθικὸν μέρος τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ᾖναι παράρτημα τῆς πολιτικῆς ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ὀφείρει ἡμᾶς εἰς τοῦτο καὶ δὲν ἀναγκάζει νὰ πιστεύσωμεν εἰς ὅ,τι δὲν εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ πιστεύωμεν. Ἐνὶ λόγῳ ἡ Ὀρθοδοξία, καθὼς ἡμεῖς τὴν ἐννοοῦμεν, εἶναι ἐκφρασις ὑψηλοτέρου καὶ πνευματικοῦ πρωτοτύπου δημοκρατίας, τῆς ὅποιας νόμιμο εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκπληρωτικὴ ἐξουσία ὁ κλῆρος, κεφαλὴ δὲ καὶ κυβερνώσα ἐξουσία αὐτὸς ὁ Χριστός.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἱκανὰς ἀφορμὰς ἔχουσι, νομίζω, οἱ Ἱησοῦνται νὰ μᾶς μισῶσι καὶ φοβῶνται, καὶ ἰδοὺ διὰ ποίαν αἰτίαν συκοφαντοῦσι καὶ ὄσον δύνανται καταδιώκουσι πανταχοῦ τὴν Ὀρθοδοξίαν. Ὅλος οὗτος ὁ χαρακτὴρ τῆς πνευματικῆς δημοκρατίας ἐνυπάρχει καὶ εἰς τὸν ἡμέτερον κλῆρον. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἴμεθα ὅλοι ἡμεῖς· ὁ κλῆρος ἡμῶν φέρει τὸν Σταυρὸν καὶ τὸ φορτίον του μετὰ πρᾶου καὶ ἡσυχου πνεύματος· καὶ Πατριάρχαι, καὶ Μητροπολίται, καὶ Ἀρχιεπίσκοποι, καὶ Ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβυτέρων ἱερόν, καὶ αὐτοὶ οἱ διάκονοι, καὶ ὁ λαὸς, ἐνώπιον τοῦ νόμου τοῦ Χριστοῦ εἰσιν ἴσοι.

Μία μόνον ἀνισότης πραγματικῶς ὑπάρχει μεταξύ κλήρου καὶ λαοῦ· ὁφ' ἀνάγεται εἶναι ἱεραρχικὸν ἀξίωμα, τὸσῶν μεγαλύτερα εἶναι καὶ ἡ εὐθύνη· καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ ταξιαρχία εἶναι ἐκπληρω-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

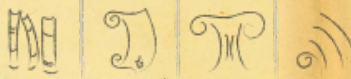
τική, διδακτική και κυβερνητική. ὅλων δὲ κεφαλὴ, καὶ κλήρου καὶ λαοῦ, εἶναι ὁ Χριστός, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν, οὔτε κατ' ἰδίαν οὔτε ἐν συνόδῳ, τοῖμα νὰ ἐγγίση τὰ δόγματα, τὰ ἐπιτὰ ἐούστησεν αὐτὸς ὁ Χριστός ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, οὔτε ἐφευρίσκει δόγματα οὐδέποτε ὑπάρχοντα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, ἢ ἐκ τούτου, πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει ἡ Ὀρθοδοξία, εὐρίσκωμεν ἐνότητα ἀκράδαντον καὶ ἀκατάλυτον, «μὴ Χριστός, μία κεφαλὴ, μία πίστις, ἐν σῶμα!» καὶ ἐνώπιον τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκλείπει καὶ μεταβάλλεται εἰς κόνιν πᾶν πνεῦμα ἐθνικότητος καὶ πᾶν παπικὸν καὶ Ἰησοῦτικὸν σύστημα.

Γνωρίζεται ὅποιαν ἰδέαν ἔχουσιν ἐσχηματισμένην οἱ Δυτικοὶ περὶ τοῦ Παπικοῦ καταλιτισμοῦ; παρ' αὐτοῖς ὁ κατολιτισμὸς εἶναι ἔκφρασις πνευματικοῦ δεσποτισμοῦ, διψήντος ν' ἀπολαύσῃ καὶ τῆς κοσμικῆς ὠφελείας καὶ τὴν τυραννίαν τοῦ κόσμου· καὶ ἐπειδὴ συνέγειον τὴν ἰδέαν τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας μετὰ τοῦ παπισμοῦ, ἀγανακτοῦσιν οὐ μόνον κατὰ τοῦ κατολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῆς τῆς χριστιανικῆς ἀρχῆς. Δι' ἀπαιτήσεις τῶν Παπῶν τοῦ νὰ ὡσι κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ δεσποζῶσιν ἐπ' αὐτῆς, μαζύρωσαν τὸν λαμπρὸν ἥλιον τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο αὐτὸ κηρύττουσιν ἤδη ἐν τῇ Ἀνατολῇ οἱ Ἰησοῦται· ἀρκεῖ μόνον ἐπισήμωσι ν' ἀναγνωρίσῃ τις τὸν Πάπαν ὡς Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ κατὰ μόνωσι ἃ ἐπιτελεῖ καὶ ἅς μὴ τὸν ἀναγνωρίσῃ κηλίστα. Καὶ τῶντι, ἐν τῇ Δύσει σήμερον περιπατοῦσιν ἀνεως καὶ αἰτῶν τὸν Πάπαν, καὶ τῆς ἀκαυτήτης του, καὶ τοῦ Ἰησοῦτας, καὶ ὅλον τὸν κλήρον τὸ ἴδιον συνέβαινε καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα, μετὰ τὴν διαφορὴν μόνον ὅτι τότε ἴκασιν τοῦ ἐναντίου καὶ τοῦ περιγελῶντος, ἀλλὰ τώρα νὰ καύσωσι δὲν τολμῶσιν. Ἀφοῦ λοιπὸν τοιαύτην ὑπόληψιν χαίρει περὶ τῆς Δυτικῆς ὁ κατολιτισμὸς, πῶς θέλουσι νὰ τὸν διασώσωσι μετὰ τῶν Ἀνατολικῶν οἱ Ἰησοῦται; Καὶ ὅμως ὅλον τοῦτο τὸ παπικὸν καὶ ἰησοῦτικὸν

τηριστιανικὸν πνεῦμα ἀπαντᾶται εἰς ὅλον τὸν Δυτικὸν κλήρον. Ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς λύσεως διαγοῦσιν ἰδιαζοντα καὶ ἀπεξενωμένον βίον· ὄχι μόνον τοὺς μισοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τόσον τοὺς περιφρονοῦσιν, ὥστε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς κοινωνικὰς καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς συναστροφὰς σπανίως τοὺς ἀναφέρουσι. Αὐτὸν τὸν Πάπαν, τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ ἱερεῖς, θεωροῦσιν ὡς ἀγρίους τινὰς, καὶ πολλὰκι ὡς μετρημισμένους κληρικούς, γελοιοποιούς. καὶ ὡς ἀνώτερος εἶναι ὁ βαθμὸς τῆς ἱεραρχίας ἐνὸς προσώπου, τόσῳ περισσώτερον τὸ μισοῦσιν.

Εἶναι λυπηρὸν καὶ τρομερὸν νὰ φαντάσῃ τις τὰς συνεπειὰς τῆς Σέπεις τοῦ κλήρου τοῦ κατολιτισμοῦ ἐν τῇ Δύσει. Ὑπάρχουσι μετ' οὗ αὐτῶν ἄνθρωποι μετὰ καρδίαν καὶ νοῦν καὶ χαρίσματα, μετὰ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα μετὰ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν, εἰς τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς μισοῦνται ἐνεκα τοῦ παπισμοῦ· οἱ δὲ λαοὶ καὶ κατ' αἰτῶν ἐξεῖπον τὸ φοβερὸν ἀνάθεμα. Καὶ αὐτοὶ διὰ τοῦ ἀθώου αὐτῶν αἵματος θέλουσι πληρώσει τὴν τρομερὰν ἀμαρτίαν τῆς Ρώμης, ἥτις ἀπόλεσε καὶ ἀπόλλυσιν ἄχρι τῆς σήμερον τόσα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς μετὰ τῶν Δυτικῶν ὁμολογοῦμεν ὅτι καὶ τώρα καθὼς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ὑπάρχει μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· οὐδέποτε ὑπῆρξαν δύο Ἐκκλησίαι· ἀλλὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι δύο Ἐκκλησίαι. Τὸ δὲ νὰ κηρύττωσιν οἱ Ἰησοῦται ὅτι τὸ σύστημα των (καὶ ἄλλην λέξιν πρὸς προσηγορίαν δὲν εὐρίσκωμεν κατάλληλον) τὸ ὑπὸ κυριαρχίαν τοῦ Πάπα, εἶναι ἡ μόνη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, εἶναι τρομερὰ βλασφημία. Ἡ Ἐκκλησία, καθὼς καὶ ὅλη ἀνθρωπότης, εἰς οὐδένα ὑπέκει· διότι μόνος ὁ Θεὸς εἶναι Βασιλεὺς τῆς γῆς, ὁ δὲ Χριστὸς ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκκλησία δὲν εἶναι προσέτι μῆτε ἐ κλήρος· μῆτε ὁ Πάπας, μῆτε τάξις τις, μῆτε βασιλεία· Ἐκκλησία εἶναι ἡ πνευματικὴ καὶ ἀθάνατος ζωὴ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὄχι ὑλική τις

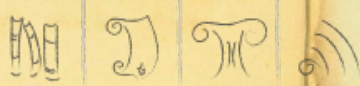

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

κοινωνία ἥτις καταστρέφεται, ἐκλείπει καὶ λαμβάνει καθ' ἕκα-
 στον αἰῶνα νέας φάσεις: Ἡ Ἐκκλησία δὲν θῆρεβει ἐπιγαίους
 Σαυαρούς, καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ, καὶ ἀνθρωπίνην, δόξαν, καὶ ὑλικὴν
 δύναμιν. Ὁ Σαυαρός αὐτῆς κείται εἰς τὴν ψυχὴν παντὸς πι-
 ούτου· τὰ δὲ ἀγαθὰ αὐτῆς εἰς τὴν ἡσυχίαν τῆς καρδίας τοῦ ἀν-
 θρώπου πλήρους ἐπιθυμίας τοῦ καλοῦ τοῦ πλησίον, δόξα μὲν αὐτῆς
 εἶναι ἡ δόξα τοῦ Χριστοῦ, δύναμις δὲ ἡ δύναμις τοῦ ἁγίου Πνεύ-
 ματος, τοῦ ζωοποιούτος πάντας. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συναγω-
 γὴ καὶ τύπος παντὸς χαλεπούς καὶ βδελυροῦ καὶ ἐμπιούτος ἀ-
 ποτροπῆν, τὰ ὅποια ἀπᾶντων ἐπι συνεχῶς εἰς τὰς διατάξεις τῶν
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ πνευματικὴ ἐνότης τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας ὁ-
 λων ἐκείνων εἴτινες αἰσθάνονται τὴν ἀληθειάν, ὅτι εἴμε-
 θα « εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις τοῦ Θεοῦ » Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι συνα-
 γογὴ δούλων, ἐν ὀνόματι τοῦ Παιτισμοῦ ἢ ἄλλου τινὸς συστή-
 ματος, ἀλλὰ συνκρήσις ἐλευθέρων ἀνεξαρτήτων, ἴσων πρὸς ἀλλή-
 λους καὶ φιλαδέλφων ἀνθρώπων. Ἐνὶ λόγῳ, ἡ Ἐκκλησία εἶναι
 ἐκουσία καὶ ἐλευθέρη καὶ λογικὴ κοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ, διὰ
 μέσου αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τοῦ κύριου καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ
 χαρίσματος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἴδου πῶς ἡμεῖς οἱ ἄπλοῖ καὶ
 ἀγράμματοι Ὀρθόδοξοι πιστεύομεν περὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
 Χριστοῦ.

Ἐπαναλαμβάνομεν. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν μίαν ποιήνην
 ἕνα ποιμένα, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ Θε-
 οῦ τοῦ ζῶντος, τοῦ θίντος ὑπὲρ ὅλων ἡμῶν τὴν ζωὴν αὐτοῦ.
 Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐκ μό-
 νου τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ τὸ ὅποῖον ὁ Πατὴρ ἡμῶν ὁ
 οὐράνιος κατέπεμψε πρὸς ὑποστράζειν καὶ ἐνίσχυαι τῆς πίστεως
 ἡμῶν.

Οὔτε ὀλιγώτερα, οὔτε περισσότερα, οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ ποι-
 μένες ἡμῶν δυνάμιθα νὰ πιστεύσωμεν. Ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἶπαν

ὁ Σωτῆρ, εἶναι καταληπτὰ καὶ σαφῆ εἰς ἡμᾶς. Οἱ λόγοι τοῦ,
 ἡ διδασκαλία του, μᾶς δίδουσι νὰ ἐννοήσωμεν ὅλα τὰ μυστήρια
 τὰ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἀποκαλυφθέντα.

Τὰ δὲ νεωστὶ ἐπινοηθέντα ὑπὸ τῶν παπιστῶν δόγματα, ἡ
 παπικὴ δυναστεία καὶ δεσποτεία, ἡ ἐνότης καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ τε-
 ρατώδη συστήματα, ὡς μὴ περιεγόμενα ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἶναι
 ἀκατάληπτα εἰς ἡμᾶς, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνόμιθα ἀλλ' οὔτε θέ-
 ρομεν νὰ πιστεύωμεν εἰς αὐτὰ. Διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ζωὴν
 καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν ἡμῶν ὀξίαν εἰς αἰ ἀναγκαῖα τρία συνθήμα-
 τα: Ὀρθοδοξία, καὶ πάλιν Ὀρθοδοξία καὶ πάντοτε Ὀρθοδοξία.

Τελευτώντας, πρὸς ὑμᾶ, ἀδελφοὶ Ὀρθόδοξοι, στρέφομεν τὸν
 λόβον μετ' ἀγάπης καὶ παρακλήσεως πολὴς Προσέχεται ἐκυτοῖς
 ταῖς γυνεξίν ὑμῶν, τοῖς φιλιταῖς τέκνοις, τοῖς συγγενέσει, τοῖς
 φίλοις, καὶ παντὶ Ὀρθόδοξῳ ὑμῶν ἀδελφῷ, ἵνα μὴ παγιδεῦσθαι
 εἰς τὰς σαγίνας τῆς Δυτικῆς Προπαγάνδας. Φεύγεται μακρὰν τοὺς
 λυμειώνας τῆς σωτηρίας σας. Μὴ ἀπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολίων αὐτῶν
 ὑποσχέσεων, μήτε ὑπὸ τῶν χρημάτων, μήτε ὑπὸ τοῦ προσανῶς
 τρόπου καὶ τῆς ἀλλοπεκίης, μήτε ὑπὸ τῶν ἀπατηλῶν λόγων,
 ὅτι δὲν ὑπάρχει δέθεν διαφορὰ μεταξὺ τῆς Θρησκείας ἡμῶν καὶ
 ἐκείνων. Ἰπάρχει ἀδελφοὶ, διαφορὰ μεγίστη! διότι ὁ κλήρος
 τῆς Ἀύσεως διεφθιρεν ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ
 οὐδὲν ἀφῆκεν ἀνόθευτον. Φυλοξάτε τὰ τέκνα σας, τὰ ὅποια εἶναι
 τιμαλφὴ δι' ὑμᾶς, καὶ μὴ ἐμπιστεύσθε τὴν ἀνατροπὴν αὐτῶν
 εἰς τὰς χεῖρας μήτε τῶν Ἰησοῦτῶν, μήτε τῶν λεγομένων Ἄ-
 δελφῶν τοῦ Ἐλέους. τῶν ἐγθεῶν τούτων καὶ ἐπιβούλων τῆς
 σωτηρίας τῶν Ὀρθόδοξων καὶ τῆς Θρησκείας των, ἵνα μὴ χαση-
 τε τὰ τέκνα σας. Προτιμήσατε νὰ ἀποθάνητε ἐκ τῆς πείνης,
 ἐκ τῆς σινοχωρίας. ἐκ τῶν κατθλίψεων καὶ ἐκ πάσης ἄλλης δυ-
 στυχίας, παρὰ νὰ ἀλλαξοπιστήητε καὶ γίνητε Κατόλικοι! Μὴ
 ἐξουσιωθῆτε, ἀδελφοὶ, τῷ Ἀπόδραμας εἰεῖναι καὶ τοῖς ὁμοίοις
 αὐτοῦ, οἱ τίνες ἐγεννήθησαν εἰς τὸν κόσμον κατὰ παραχόρησιν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

62
22 οὐτὸ ὡς εἶνε α' Μαρτυρ.

Θεοῦ πρὸς σκάνδαλον τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας. Φυγετε ἀπὸ τῶν τοιούτων, ὡς ἀπὸ ψωραλίων προβάτων. Μένετε, ἀδελφοί, ὡς οἱ μακάριοι ἡμῶν πατέρες, πιστοὶ εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἣτις χορηγεῖ πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὅσα ἠμπορεῖ τις νὰ ἐπιθυμήσῃ διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν. Ταύτης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἄς καυχώμεθα ὅτι εἴμεθα τέκνα πιστά. ταύτης ἄς χαίρωμεν ὅτι κρατοῦμεν τὴν Πίστιν. Διότι ἡ πίστις τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας εἶναι ἡ Πίστις, τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν οἱ Ἀπόστολοι ἐπίστευσαν οἱ Πατέρες ἡμῶν, οἱ Βασίλειοι οἱ Γρηγόριοι, οἱ Χρυσόστομοι, οἱ Φώτιοι, οἱ Μάρκοι οἱ Εὐγενικοί, οἱ Μιχαήλ οἱ Κηρουλάριοι, οἱ Γρηγόριοι οἱ Παλαμαὶ οἱ Μελέτιοι, οἱ Μάξιμοι, καὶ οἱ λοιποὶ πρόμαχοι καὶ ὑπέρμαχοι τῆς Ὀρθοδοξίας. Αὕτη ἡ Πίστις ἐστήριξε τὴν οἰκουμένην ἅπασαν. Ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἄς χαίρωμεν ὅτι εἴμεθα μέλη ἀναπόσπαστα, ταύτης τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολῆς Ἐκκλησίας ἔχοντες Κεφαλὴν τὸν Χριστὸν, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Ἡ Ὀρθόδοξος Πίστις εἶναι ἡμετέρα καὶ κατὰ τὴν γέννησιν καὶ κατὰ τὴν ἀνατροφὴν. αὐτὴ γαστέρα ἐδέξατο ἡμᾶς ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς ἡμῶν, αὐτὴ ἄς μεταφέρῃ ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν τῆς γῆς. Αὐτὴ ἐφύλαξεν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς, αὐτὴ θέλει ὑπερασπίσει ἡμᾶς καὶ ἐν ταῖς βασάνοις τοῦ θανάτου τὴν ἀγαπήσωμεν, αὐτὴν ὑπερδοξάζωμεν, δι' αὐτὴν χύσαμεν καὶ τὸ αἷμα ἡμῶν καὶ θυσιάσωμεν πᾶν πρόσκαιρον ἀγαθόν. Αὐτὴν ἄς ὁμολογῶμεν ἀνεπαισχύντως ἐνώπιον πάντων, διότι ὁ ἐπαισχυνόμενος τὴν Ὀρθοδοξίαν ἐπαισχύνεται ἐν ταῦτῳ καὶ τὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ. Δείξωμεν καὶ διὰ λόγου καὶ δι' ἔργου, ὅτι οὐδὲν δυνατὰ ἢ ἀποχωρίση ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Ἁγίας Ὀρθοδοξίας.

Ἐπὶ σοί, Θεὲ τῆς Ὀρθοδοξίας ἠλπίσαμεν, μὴ κατασχυνῇς ἡμᾶς, εἰς τὸν αἰῶνα !
Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας τοῦ 1862 ἔτους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

92

$$\begin{array}{r} 25 \\ 10 \\ \hline 35 \\ 26 \\ \hline 61 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 32 \\ 25 \\ \hline 57 \\ 28 \\ \hline 85 \end{array}$$

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ